

Az elbeszélési módok és a valóság

2024 szeptember 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Péter lopta a programját és hazudik a követ?inek.

Mára közkinccsé vált az a tudás, hogy a politikai küzdelem a narratívák harca is. Mindenki tisztában van vele, hogy a kormányer?knek és az ellenzéknek egyaránt van egy története a valóságról – no meg f?leg egymásról –, amit

megpróbálnak elhitetni a választópolgárok többségével. Hallgatván ezeket a történeteket, rendszeresen az az ember érzése, hogy nem egy országban élünk.

Olyan mértékben különbözik a patrióták és a globalisták leírása a bennünket körülvev? világról, ami lehetetlenné teszi egymás megértését és az együttm?ködést. Kölcsönös értetlenséggel bámulunk egymásra a verbális lövészárok két oldalán, és felfoghatatlannak tartjuk, miként tudja az ellenfél elhinni azt a sok baromságot, amivel kimoshatták az agyát.

Jogosan merül föl a kérdés, miért hisznek honfitársaink milliós nagyságrendben olyan megmondóembereknek, influenszereknek, önjelölt prófétáknak, akik nyilvánvalóan abban érdekeltek, hogy eltorzítsák a valóságról alkotott képünket, folyamatosan rombolják bennünk a bizalmat és elvegyék t?lünk a reményt, hogy azt bennük találjuk meg ezentúl, ne másban.

Teljesen természetes persze, hogy tizennégy év kormányzás után sokan nem értenek egyet mindennel az ország dolgainak alakulását figyelve. De az már nagymértékben természetellenes, hogy egyre nagyobb teret hódít a tudományos „mindensz…rizmus”, és sokasodik azok száma, akik szerint itt minden rossz, itt semmi nem m?ködik, itt nem lehet élni, leveg?t sem kapni, innen minél el?bb el kell menekülni. Ráadásul nem a valóban lecsúszott, sikertelen honfitársaink között, akik sok esetben nem maguk tehetnek arról, hogy nehéz a sorsuk, hanem azok között, akik rengeteg lehet?séget kaptak az elmúlt évtizedben, és ki is használták azokat. Mégis

mocskosfideszeseznek, O1G-znek, és egyre radikalizálódnak, egymás között egyre nyíltabban és egyre többen fantáziálnak a kormánypártiak fizikai megsemmisítésér?l. Elég csak egy pillantást vetni valamely kommentszekció bejegyzéseire, és az ember elborzad, hová süllyedt a közbeszéd színvonala.

Valami probléma van tehát az elbeszélési módokkal mindkét oldalon. A kormánypárti narratíva nem elég hatékonyan mutatja be elérend? céljait és a megtett út eredményeit, az ellenzéki pedig olyan szemérmetlenül hazudik, hogy a bizonyítékok nélküli vádaskodás monoton mantrázása sokak számára igazságnak t?nik. Hasznos lenne, ha elindulna egy közös gondolkodás arról, miért is van ez így.

Az els? fontos tanulság, hogy a társadalom egészének szempontjából jó döntéseket, a nemzetépít? politikát nehezebb az egyes ember egyéni sorsának részévé tenni, mint azt elhitetni, hogy minden rosszért a kormány, s?t maga Orbán Viktor a hibás.

A kormánypárti elbeszélési mód tehát eleve hátrányból indul.

Ráadásul az els? perct?l fogva összt?z zúdult a teljes balliberális arzenált bevetve a nemzeti kormány kommunikációja ellen azért, hogy hiteltelenítsék, lejárassák, komolytalanná tegyék. Az ellenzéki narratíva szerint nagyon gyorsan a kormányf? hátsó feléb?l ki sem látszó lakájmédia lett azokból az orgánumokból, amelyek arra is kíváncsiak voltak, mit mond, mit tesz és hová tart a kabinet, munkatársaikból pedig propagandisták. Gátlástalanul bélyegeznek meg bennünket úton-útfélen, szerintük mi nem vagyunk újságírók, ránk nem érdemes figyelni sem, mert csak hazudunk, csúsztatunk és szervilisen kiszolgáljuk a kormánypropagandát. A cinikus pofátlanság csúcsa, hogy azzal is megvádoltak bennünket, mi akarjuk lejáratni, eltaposni, eltakarítani ?ket. Higgadtabb barátaim azzal vigasztalnak, amikor mindez szóba kerül, hogy ez így természetes, ez egy örök harc, amiben jobbnak kell lenni, és gy?zni kell.

Csakhogy mára megjelent egy harmadik narratíva, ami csak abban különbözik a balliberális globalista elbeszélési módtól, hogy ezt is gyengének, ezért hatástalannak min?síti, és be akarja darálni.

Ezért kihasználva azt a pusztítást, amit széles tömegek körében a tudományos mindensz…rizmus nevében eddig elvégeztek, a jelenleg jelentéktelen törpepártok uszályába keveredett rosszkedv? Orbán-fóbiások elkülönült csoportjait igyekszik egybeterelni, és azt ígéri, akkor jön el a kánaán, ha a régi ellenzéket és a kormányt egyszerre söpri el az általa gerjesztett és felkorbácsolt népharag. Sokak számára az lett az egyetlen remény a nem is olyan rossz, de elviselhetetlennek érzett élete megváltoztatására, ha nem foglalkozva azzal, mi lesz másnap, kivágja az egészet az ablakon.

Ez az új narratíva tulajdonképpen a közelmúlt ellenzéki összefogásának újragondolt elbeszélési módja, ami nem a pártokat vagy pártpolitikusokat ösztökéli elvtelen együttm?ködésre, hanem ezen pártok szavazói csoportjait alakítaná át látszólag egységes, egy kolomp után vonuló nyájjá.

Ennek a célnak az eléréséért az sem nagy ár, hogy (egy-két kivétellel) elt?nnek az ellenzéki törpepártok a magyar politikai palettáról. Óriási kihívás ez a kormánypárti kommunikáció számára, hiszen egyben sokkal veszélyesebbnek t?nik a gy?lölköd? tömeg, mint öt-hat csoportocskára töredezve. Ugyanakkor

komoly kihívás a kialakult helyzet a hagyományos ellenzék számára is, mert az igazi, máris érzékelhet? károkozást nekik kellett elszenvedniük azáltal, hogy gyakorlatilag elvesztették szimpatizánsaik nagy részét. Ez a feszültség nyilvánult meg abban a komikus szóváltásban is, amikor Gyurcsány Ferenc sz…r embernek nevezte Magyar Pétert, mert utóbbi lealkoholistázta ?t.

Gyurcsány igazi problémája, hogy a legnagyobb, leger?sebb ellenzéki pártból mára a bejutási küszöb környékén teng?d?, a megsz?nés ellen küzd? törpepárttá zsugorodott a DK. Ezzel párhuzamosan feltételezhet?, hogy a guruló dollárok is a Tisza irányába csörgedeznek, tovább rontva az óbaloldal esélyeit. Sürg?sen ki kell találnia valamit az ellenzéknek a Magyar Péter-jelenség ellen, különben pár hónap múlva gondolkodniuk sem lesz min.

De mi is ennek az új narratívának a lényege? Az, hogy egyáltalán nem új, de új módszereket is bevet.

Friss kisvideóban serénykedik például a dunai demagóg. A gátra kellett mennie neki is, mert a miniszterelnök is ott van most, de ? jobban lapátol, jobban tudja, hogyan kell védekezni, rögtön hiányolja a katasztrófavédelem jelenlétét.

Igaz, ebbe beleég kicsit, mert nem tudja, hogy a rendszer úgy m?ködik, hogy minden önkormányzat kap egy összeköt?t, akivel folyamatosan egyeztetnek, és akkor avatkozik közbe a hatóság, amikor a helyzet azt megköveteli. De mit számít az, hiszen máris lehet propagandistázni, hiszen a médiát is érdekli a védekezés, de a homokzsákok h?sét ne zavarják össze holmi kérdésekkel, ne merészeljen a közelébe menni a hazug lakájmédia, majd ? közvetíti él?ben majomkodását, vegye át azt mindenki. És a globalista dollármédiát nem is kell különösebben biztatni erre.

Úgyhogy máris üzent lapátját lóbálva az Európai Parlament elnökének, hogy Orbán Viktor szerdai strasbourgi felszólalását halasszák el, mert ilyen nehéz helyzetben a kapitánynak a hídon van a helye. Az ég már leszakadt, nem tud újra, de minden jóérzés? magyar gyomra összeszorul az önértékelési zavar ilyen p?re megnyilvánulását látva. Kinek képzeli magát ez a szerencsétlen? Csak nem a saját maga által er?ltetett vita el?l menekül? Egyébként teljesen értelmetlen is az okvetetlenkedése, mert a miniszterelnök hétf?n bejelentette, lemondta minden nemzetközi programját, itthon marad, és segíti az árvíz elleni védekezést.

Az új narratíva módszertana az öntelt nagyotmondás, az utánzás, a programlopás, a mások eredményeinek lenyúlása és a gátlástalan hazudozás. Lényegét tekintve semmi új nincs benne, honnan is lenne, de minden kicsit túljátszott, aljasabb és undorítóbb.

Ahogyan egy tacskó rángatja a postás nadrágszárát, mert szeretne olyan nagy lenni, mint a gazda figyelmét elvonó óriás, úgy idétlenkedik Magyar Péter Orbán Viktor programjainak szervez?jeként. De legyünk résen, mert úgy t?nik, másfél millió honfitársunknak ez egyel?re bejön.

Gajdics Ottó - www.magyarnemzet.hu

Ajánló